

کشت باریجه در اراضی دیم

بذر ها در اواسط فروردین سبز می شوند و این گیاه در فصل بهار بیشترین رشد خود را خواهد داشت.

اگر میزان بارندگی در بهار از ۶۰۰ میلی متر کم تر باشد باید زمین را آبیاری کرد . در صورت عدم آبیاری از خرداد رشد گیاه متوقف و برگ ها خشک و زرد می شوند ولی غده ها در زمین باقی مانده و حداقل فعالیت حیاتی را دارند . بنابراین در دوره ی خواب فیزیولوژیکی گیاه که از تیر تا اواسط اسفند است نیازی به آبیاری ندارند . حتی آبیاری مزرعه در دوره ی خواب آن مخصوصا در فصل تابستان باعث پوسیدگی غده ها می شود.

برداشت باریجه

برداشت و استخراج شیرابه معمولا از نیمه خرداد شروع و تا انتهای شهریور ادامه دارد و شامل بوته های بالای سه سال می شود . برای استخراج شیرابه ابتدا خاک پای بوته را کنار می زنند ، سپس قسمتی از پوست ریشه را جدا می کنند و به اصطلاح عمل تیغ زنی را انجام می دهند. عملیات جمع آوری شیرابه برای هر بوته شش روز زمان می برد.

در هر فصل برداشت می توان ۴ مرتبه عملیات جمع آوری صمغ و شیرابه را انجام داد. هر بوته ی کشت شده به طور متوسط ۴۲ گرم صمغ تولید می کند که به ازای هر هکتار بین ۲۰۰ تا ۲۲۰ کیلوگرم خواهد بود.

فوائد باریجه

از جمله مصارف باریجه به استفاده از آن در صنایع عطر و ادکلن سازی می توان اشاره کرد.

در صنایع غذایی به عنوان طعم دهنده در نوشابه ها و فراورده های گوشتی استفاده می شود.

از نظر دارویی برای این گیاه خواص فراوانی از جمله ضدسرماخوردگی، محرک گوارشی، کاهش نفخ، به عنوان گچ برای زخم، جوش، مشکلات پوستی اشاره شده است.

باریجه یکی از گیاهان با ارزش دارویی محسوب می شود که امروزه در موارد مختلفی از جمله دارویی، صنعتی، بهداشتی، آرایشی و دیگر موارد مورد استفاده قرار می گیرد.

باریجه گیاهی چند ساله است که در چند سال نخست رویش برگ های طوقه ای تولید می کند و در اواخر عمر گیاه در سن ۷-۴ سالگی به ساقه رفته و گل و میوه آن تشکیل می شود . سپس ریشه پوسیده و گیاه از بین می رود.

باریجه گیاهی است که در طول عمر خود تنها یک مرتبه به گل دهی رسیده و میوه می دهد و به همین دلیل تولید و حفاظت از آن از اهمیت بسیاری برخوردار است.

گل های این گیاه زرد رنگ بوده که در فصل بهار پدیدار می شوند. ریشه باریجه غده ای شکل و سرشار از شیرابه است.

جزء دارویی گیاه که برای صنعتگران و تولید کننده گان از اهمیت بسیاری برخوردار است صمغ گیاه است که از ریشه گیاه استخراج می گردد.

کاشت باریجه

این گیاه در اراضی کوهستانی و کوهپایه ای که ریزش های جوی به شکل برف بوده و از اواخر آبان تا اواخر اسفند ادامه دارد قابلیت کشت و رشد را دارا می باشد. با توجه به نیاز بذر به سرما برای جوانه زنی، فصل پاییز بهترین زمان کاشت گیاه باریجه است . اگر بذر در بهار کاشته شود، در آن سال جوانه نخواهد زد بلکه بعد از گذشت یک سال و طی یک دوره زمستانه، درصد کمی از بذر ها جوانه می زنند.

کاشت باریجه به روش بذر پاشی، کپه ای و گلدانی انجام می گردد. که کاشت به صورت کپه ای و گلدانی به نسبت کاشت به صورت بذر پاشی از مزایا و قابلیت های بیشتری برخوردار است.

در روش کپه کاری ابتدا گودال کوچکی به عمق ۷-۵ سانتی متر حفر می نمایند تا به خاک نرم برسند، سپس ۲-۳ عدد بذر داخل گودال ریخته و با ۳ سانتی متر خاک روی بذر را می پوشانند . فاصله کپه ها از هم حدود ۵۰ سانتی متر است. این بذر پس از کاشت در زمین و در فصل پاییز نیازی به آبیاری ندارد. در این روش به ازای هر هکتار ۷۰ کیلوگرم بذر مورد نیاز می باشد.

آموزش کشت باریجه (قاسنی)

واحد آموزش و ترویج شرکت باران

مزایای کشت و توسعه گیاهان دارویی شامل سود آوری و ارزش افزوده ی بالا نسبت به سایر محصولات زراعی، سازگاری با محیط و قابلیت کشت در شرایط نامساعد اقلیمی، خاک و آب ، مدیریت مصرف آب ، توسعه سلامت و تامین ماده خام اولیه برای صنایع فراوری ، دارویی ، بهداشتی ، آرایشی و ایجاد اشتغال بیشتر از بخش های دیگر کشاورزی می باشد.

تهران، خیابان فاطمی، پلاک ۲۲۹، طبقه سوم

۰۲۱۶۶۵۰۲۱۳۸ - ۰۲۱۶۶۵۱۷۱۳۳

خراسان شمالی، بجنورد، میدان کارگر، ابتدای خیابان امام خمینی غربی، پلاک ۵۴

۰۹۱۹۹۵۰۷۱۱۶ - ۰۹۱۹۹۵۰۷۱۱۹

www.BaranCorp.ir

@BaranAgriCo

عملیات برداشت

اندام دارویی مورد استفاده گیاه برگ ها و سرشاخه های گلدار می باشند. اگر برداشت محصول به منظور اسانس گیری از گیاه باشد آنرا در زمان گلدهی در چند چین برداشت میکنند. اگر هدف فقط برداشت برگ ها باشد قبل از گلدهی برداشت باید به صورت دستی انجام شود. در غیر اینصورت می توان توسط دستگاه برداشت را در سطح وسیع انجام داد. طبق توصیه محققان بهتر است تا قبل از خرداد ماه برداشت صورت نگیرد. چون تا این زمان نعنای دارای مقدار زیادی منتون است که سبب کاهش کیفیت اسانس می گردد. پس از برداشت برگ ها و سرشاخه ها باید به خشک کن منتقل گردد و یا در هوای آزاد و در سایه خشک نمود. عملکرد سالانه محصول تازه ۱۲ تا ۲۰ تن در هکتار است که حاصل آن ۳۰ تا ۶۰ کیلوگرم اسانس و ۳ تن محصول خشک می باشد.

نعناع ۲ تا ۳ سال در یک مکان باقی می ماند، از این رو، تناوب کشت برای این گیاه مهم است. نعنای را باید با گیاهانی به تناوب کاشت که دوره رویش کوتاهی داشته باشند و مدت کوتاهی پس از کشت، برداشت شوند. به این دلیل غلات و گیاهان وجینی برای این کار مناسب هستند. پس از برداشت این گیاهان، بهتر است زمین برای مدتی به صورت آیش باقی بماند.

عملیات کاشت

نعناع فلفلی گیاهی چندساله است. به همین دلیل آماده سازی اولیه خاک دارای اهمیت ویژه ای است. در تابستان (برای کشت پاییزه) یا در پاییز (برای کشت بهاره) ۲۰ تا ۳۰ تن کود دامی پوسیده به همراه ۵۰ تا ۹۰ کیلوگرم در هکتار کود اکسید فسفر و ۶۰ تا ۹۰ کیلوگرم در هکتار کود ازته به خاک اضافه شود. عملیات شخم و تسطیح باید اندکی قبل از کاشت انجام شود. کشت پاییزه بر کشت بهاره ترجیح دارد، چون در فصل پاییز خاک دارای رطوبت کافی است و گیاه در فصل بهار زودتر رشدش را شروع می کند. روش های تکثیر نعنای فلفلی به ترتیب اهمیت عبارتند از: تکثیر از طریق ریشه: فاصله کشت بین ردیف ۵۰ سانتی متر و فاصله دو بوته روی ردیف ۲۰ تا ۳۰ سانتی متر تکثیر از طریق قلمه: پاجوش های ۸ تا ۱۰ سانتی متر را از بوته های ۲ تا ۳ ساله جدا کرده و برای کشت یک هکتار زمین به ۱۱۲ تا ۱۲۴ هزار قلمه نیاز است

عملیات داشت

توصیه می شود هر ساله ۹۰ تا ۱۲۰ کیلوگرم در هکتار کود ازته به خاک اضافه شود؛ دوسوم آن در فصل بهار قبل از رویش و یک سوم آن را پس از اولین برداشت سالانه بخ خاک اضافه کرد. افزودن سایر عناصر غذایی به خاک به آزمایش های خاک و وضع گیاه بستگی دارد. دوره آبیاری بستگی به بافت خاک داشته و باید منظم صورت گیرد. دوره آبیاری ۸ روزه بهترین آبیاری است.

آموزش کشت نعنای فلفلی

واحد آموزش و ترویج شرکت باران

کشت نعنای فلفلی در اراضی آبی

نعناع فلفلی از جمله گیاهان دارویی است که به صورت اسانس در صنایع دارویی، غذایی، بهداشتی، آرایشی و نوشابه سازی استفاده می شود. گیاه نعنای فلفلی به لحاظ دارویی جایگاه ویژه ای دارد و به دلیل خواص فراوان آن می تواند مورد توجه صنایع داروسازی قرار گیرد. به دلیل مقاومت بودن این گیاه به خشکی می توان آن را در اکثر نقاط کشور کشت کرد و با توجه به کم آبی در کشور، کشت این گیاه می تواند بدون هیچ مشکلی انجام پذیرد. کشور ما صادر کننده این محصول به نقاط دیگر دنیا نیز می باشد. این گیاه به دلیل بهره وری اقتصادی چند منظوره و کم هزینه بودن پرورش آن می تواند بسیار مقرون به صرفه باشد. پرورش گیاهان دارویی در کشور حرکتی جدید و نوپاست و از این رو رقابت برای این محصولات زیاد نیست.